

HA ERHVERVSRET

1. FRIVILLIGE SKRIFTLIGE GRUPPEOPGAVE

Opgaven afleveres til din øvelseslærer i uge 7

Opgave 1

Lars Andersen, der ejer en døgnkiosk, besluttede efter en periode med meget arbejde, at tage en ferietur til Tyrkiet i perioden fra den 15. til den 21. oktober 2012. Lars Andersens ekspedient gennem mange år, Dan Klein, måtte derfor passe døgnkioskforretningen alene. Dan havde særdeles travlt og kunne ikke nå at fylde hylder op med varer fra det tilstødende varelager. Kunderne lagde ikke mærke til dette, da det var ganske sædvanligt, at der manglede varer på hylderne, allerede fordi butiklokalets meget beskedne størrelse satte en naturlig begrænsning for antallet af varer, der kunne stå fremme. Døren til lagerlokalet stod således normalt åben, og det forekom jævnligt, at kunderne selv gik ud på lageret og hentede den ønskede vare.

Torsdag den 18. oktober bad entreprenør Søren Sørensen sin ”stik-i-rend-dreng”, den 15-årige skoleelev Kim Jensen, om at købe fyraftensbajere i døgnkiosken til alle medarbejderne i firmaet. Ved en fejltagelse greb Kim fat i Sørensens vindjakke, der hang lige ved siden af Kims egen jakke på knagerækken. Jakkerne var - bortset fra størrelsen - helt ens, da der var tale om profiltøj ”firmajakker”, som alle medarbejderne havde fået som et frynsegode. På vej ud af døren opdagede Kim, at det ikke var hans egen jakke, idet ærmerne var lidt for lange, men han mente dog ikke, at det betød noget for den korte tur.

Da Kim indfandt sig i døgnkiosken, konstaterede han, at der ikke var flere Heineken øl på hylden, hvorfor han ilede ud på lageret og fik fat på to kartoner med 6 øl i hver. På vej tilbage mod kassen gled Kim i noget jomfru olivenolie, som en kunde tidligere på dagen havde spildt på gulvet i lagerlokalet, da en glasflaske med olivenolie gik i stykker, idet den gled ud af indkøbskurven. Dan Klein var blevet tilkaldt straks efter, at olivenolien var blevet spildt, men havde på grund af travlhed kun nået at samle de største af glasskårene op, inden han blev afbrudt af telefonen, hvorefter han glemte alt om olien. De 12 øl blev smadret ved uheldet, og Sørensens jakke blev ødelagt, idet Kim skar sig på adskillige glasskår.

Ved faldet beskadigede Kim sit venstre knæ. På skadestuen blev han udstyret med en benskinne og to krykker, hvorved hans førlighed nedsattes betragteligt. Som følge af uheldet kunne Kim hverken gå i skole eller passe sit fritidsjob. I sygdomsperioden fordrev Kim tiden med at se fjernsyn. 2 uger efter uheldet i døgnkiosken faldt Kim i hjemmet i forbindelse med, at han ville rejse sig for at slukke for fjernsynet, idet den ene krykke hang fast i en fodskammel. Ved dette sidste fald forlængedes Kims syge- og genoptræningsperiode med 3 uger. Kim blev således i stand til at genoptage sit fritidsjob efter en samlet sygeperiode på 5 uger, og der var ikke varige følger efter uheldet.

Dan Klein var dybt ulykkelig over det passerede og havde straks lovet Kim, at skaderne selvfølgelig nok skulle blive betalt, for som Dan Klein sagde: ”Lars Andersen har tegnet en forsikring, der dækker den slags”. Da Lars Andersen ved sin hjemkomst blev informeret om begivenheden, blev han imidlertid rasende og krævede, at Kim Jensen, Søren Sørensen eller Dan Klein skulle betale

for de 12 øl. Lars Andersen indrømmede, at han ganske vist havde tegnet en erhvervsansvarsforsikring, der dækkede Lars Andersens og/eller Lars Andersens ansattes erstatningsansvar. Men han afviste på det kraftigste, at der kunne rejses et krav mod ham, idet han udtalte, at Kim ”var en fortravlet klodrian, der gik i glatte hyttesko, som var totalt uegnet fodtøj, og at han for øvrigt ikke havde noget at gøre i lagerlokalet”.

Søren Sørensen tog Kim Jensen med til sin advokat, som sørgede for, at følgende krav blev rejst mod Lars Andersen og Dan Klein:

Kim Jensen krævede compensation i anledning af, at han havde været sygemeldt i 5 uger, efter at han var faldet i døgnkiosken.

Søren Sørensen krævede erstatning i anledning af skaden på jakken. Under brevvekslingen mellem advokaten og Lars Andersen blev det oplyst, at jakken nu kostede 1.200 kr., men var indkøbt ca. en måned tidligere til 1.050 kr., idet Søren Sørensen havde opnået ”mængderabat” ved indkøb af jakker til alle medarbejderne i firmaet.

Både Kim Jensen og Søren Sørensen nægtede at betale for de ituslåede øl. Det blev oplyst, at Lars Andersen solgte øllene til 8,95 kr. pr. stk., mens hans indkøbspris var 7,10 kr. pr. stk.

Der ønskes en begrundet redegørelse for følgende:

A. Forholdet mellem på den ene side Lars Andersen og Dan Klein og på den anden side Kim Jensen:

- 1. Hvem hæfter for Kim Jensens krav på compensation, og hvorfor?*
  - 2. Hvilke krav kan Kim Jensen få dækket, og i hvilket omfang?*
- Der skal ikke tages stilling til størrelsen af eventuel personskadeerstatning.*

B. Forholdet mellem på den ene side Lars Andersen og Dan Klein og på den anden side Søren Sørensen:

- 1. Hvem hæfter for Søren Sørensens erstatningskrav, og hvorfor?*
- 2. I hvilket omfang kan kravet dækkes?*

C. Hvorvidt kan Lars Andersen kræve betaling for de ituslåede øl hos Kim Jensen? hos Søren Sørensen? og hos Dan Klein?

Opgave 2

Repræsentant Allan Rahbek fra firmaet ”Rohan´s Digest” ringede tirsdag d. 23. oktober 2012 på døren hos cand.merc.-studerende Lise Lotte Madsen og tilbød et amerikansk leksikon på 12 bind til en samlet pris på 3.000 DKK. Repræsentant Allan Rahbek spurgte Lise Lotte Madsen om hendes alder, civilstand og uddannelse og forklarede, at leksikonet blev tilbudt til en speciel pris til personer, der var så heldige at være udvalgt til at besvare disse spørgsmål som led i en markedsanalyse. Lise Lotte Madsen gav de ønskede oplysninger. Da hun spurgte, hvordan deltagerne blev udvalgt, fik hun at vide, at det skete efter et hemmeligt system. På hendes spørgsmål om, hvad der var den normale pris for leksikonet, svarede Allan Rahbek, at en amerikansk køber måtte betale en pris svarende til omkring 10.000 DKK, men at en

prissammenligning var vanskelig. Lise Lotte Madsen udtalte derefter: ”Jeg får altså leksikonet til en favørpris på en tredjedel af normalprisen”. Repræsentant Allan Rahbek svarede: ”Det er sagen i en nøddeskal”. Hun bestilte derefter leksikonet, og repræsentanten oplyste hende om adgangen til at fortryde købet. Samtidig tegnede Lise Lotte Madsen et abonnement på tidsskriftet ”Economy”.

Torsdag d. 1. november modtog hun første nummer af tidsskriftet ”Economy” sammen med en opkrævning. Hun blev klar over, at det ikke var noget for hende. Onsdag d. 14. november gik hun på posthuset, hvorfra hun ved anbefalet brev sendte tidsskriftet og opkrævningen tilbage til Rohan’s Digest sammen med et brev, hvori hun skrev, at hun ikke ville have abonnementet. Brevet nåede frem til Rohan’s Digest fredag d. 16. november 2012.

Ligeledes modtog Lise Lotte Madsen torsdag d. 1. november det første bind af leksikonet med en opkrævning, der skulle betales inden for en måned.

Torsdag d. 15. november 2012 så Lise Lotte Madsen i fjernsynet forbrugerprogrammet ”Kontant”, hvor salgsmetoderne anvendt af Rohan’s Digest blev stærkt kritiseret. Det blev oplyst, at leksikonet ikke var til salg via boghandlerne, og at prisen på 10.000 DKK for det pågældende leksikon var den pris, man i en dansk boghandel skulle regne med at give, hvis man havde kunnet købe det dér. I USA kunne det købes for en pris svarende til 5.000 DKK. I øvrigt oplystes det i udsendelsen, at repræsentanterne stillede de samme spørgsmål til alle kunder under henvisning til, at den pågældende kunde var udvalgt til deltagelse i en markedsanalyse. Men repræsentanterne noterede ikke svarene ned, og Rohan’s Digest havde ingen registreringer af kundeoplysninger udover navn, telefonnummer og adresse på køberne. Ingen kriterier for udvælgelse af kunder havde kunnet oplyses.

Lise Lotte Madsen sendte lørdag d. 17. november et brev til Rohan’s Digest om, at hun trådte tilbage fra aftalen om leksikonet, fordi hun følte sig snydt. Hun ville aldrig have købt leksikonet, hvis hun havde kendt de rette prisforhold og omstændigheder, idet hun betvivlede, at hun havde været udvalgt til deltagelse i en markedsanalyse. Hun ville ikke have besvaret de personlige spørgsmål, hvis hun havde kendt de faktiske forhold. Hun mente, at hun havde ret til at træde tilbage fra aftalen uden videre. Men hun påpegede samtidig, at hun annullerede aftalen på grundlag af de urigtige oplysninger om pris og markedsføring, som hun havde fået under samtalen med repræsentanten. Allan Rahbek måtte have vidst, at de var forkerte.

Rohan’s Digest svarede, at hun ikke kunne træde tilbage fra abonnementet på tidsskriftet ”Economy”, dels fordi hendes anbefalede brev var kommet for sent, dels fordi hun ikke var forbruger, idet hun som cand.merc.-studerende handlede som professionel ved køb af et tidsskrift, som hun skulle anvende i det erhverv, som hun uddannede sig til.

Vedrørende leksikonet afviste Rohan’s Digest hendes tilbagetræden fra aftalen af de samme grunde som tidsskriftabonnementet.

Samtidig afviste man hendes annulation af aftalen, idet man fastholdt, at repræsentanten ikke havde givet forkerte oplysninger. Det var Lise Lotte Madsen selv, ikke repræsentanten, der havde konkluderet og udtalt, at hun mente at få leksikonet for en tredjedel af den normale pris. I øvrigt udtalte man, at en erhvervsdrivende havde ret til at tilrettelægge en markedsføring, som man ville, uden at registrere og benytte alle de oplysninger, som man indhenter.

Lise Lotte Madsen fastholdt, at hun ikke var bundet hverken af tidsskriftabonnementet eller af aftalen om leksikonet.

Der ønskes en begrundet redegørelse for, hvorledes sagen skal afgøres, idet der tages stilling til parternes påstande og anbringender

1) vedrørende abonnementet på tidsskriftet "Economy"

2) vedrørende aftalen om leksikonet.
